

Kulturdepartementet
Postboks 8030
0030 Oslo

Oslo, den 27.4.2011

NOU 2010: 14 : Lett å komme til orde, vanskelig å bli hørt – en moderne mediestøtte

Vi viser til høringsbrev 17.01.2011, Deres ref: 2010/05024 ME/ME3 HHO:elt.

TV 2 støtter hovedformålet i mandat og utredning om å ha en mediepolitikk som bidrar til en bred opplyst offentlighet. Mediepolitikken har, både gjennom NRK-lisensen, pressestøtten, konsesjoner til kommersielle allmennkringkastere og mer spesifikke tiltak bidratt til en bredde i det norske medietilbudet.

TV 2 noterer at man i høringsbrevet viser til at Mediestøtteutvalget ble bedt om å foreta en helhetlig vurdering i bruk av økonomiske virkemidler på medieområdet. I utredningen fremgår at NRKs finansiering ligger utenfor mandatet. Vi vil imidlertid påpeke at de selvfinansierende kringkasterne spiller en vesentlig rolle. Dette gjelder i særdeleshet TV 2, som publiserer en full nyhetskanal i tillegg til regulære nyhets-, sports-, aktualitets- og samfunnsfokuserte sendinger, og som har brede nyhetsdrevne nettstedet for samfunn, sport og underholdning.

Vi peker i tillegg på at TV 2 har en sentral posisjon hva gjelder sysselsetting av mediepersonell. Ikke bare gjelder dette de om lag 750 årsverk som ligger til TV 2-selskapene, men også den sysselsetting og verdiskaping som skjer hos produksjonsselskaper og redaksjonelle virksomheter som leverer til TV 2. TV 2s virksomhet danner i tillegg grunnlag for en stor del av de frittstående produksjonsselskaperes aktivitet, en andel som er nødvendig for at kapasitet kan opprettholdes for leveranser også til andre kringkastere i den norske kulturkretsen.

I lys av ovenstående mener vi at NOU 2010:14 ikke i tilstrekkelig grad synliggjør TV 2s virksomhet. Det kan virke som avgrensningen mot NRK har medført at hele kringkastingsområdet er blitt bortprioritert når rammevilkår, konsekvenser av endringer og mediestøtte vurderes. TV 2 kan vanskelig se noen grunn til at kringkasting ikke skulle vurderes tilsvarende trykte medier.

Et sentralt element i vurderingen er at man nå ser konvergensvirkningene i fullt monn. Det betyr at stadig flere virksomheter trer inn i bredere stoff-, produksjons- og publiseringsformer. Dette gjør at aktørene blir stadig mer like i organisering, teknikk og publiseringsplattformer. Et typisk utslag er direktivet om audiovisuelle medietjenester

(Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/13/EU) som i motsetning til det tidligere tv-direktivet, vil ha betydning for alle innenfor den delen av den konvergente mediebransjen man her behandler.

For TV 2 er det et poeng å notere at de eksisterende mediestøtteordninger - som beskrives i utredningen - har som formål å understøtte redaksjonell produksjon. Aviser får gjennom særordningene et bedre finansieringsgrunnlag enn konkurrentene. De bruker midlene til å produsere stoff som så, enten samtidig med avispublisering eller direkte – uten å være publisert i avisene - bringes ut i konkurranse med de selvfinansierende digitale produsentene/kringkasterne, som ikke kan skaffe seg usubsidiert stoff på denne måten. Posisjonen brukes ikke bare som konkurransefortrinn mht prising av regulært redaksjonelt stoff, men også til å utvikle og markedsføre nye tjenester. TV 2s betenkeligheter grunner seg på samme hensyn som de TV 2 tidligere har påpekt i forhold til NRK særlige posisjon, finansiering og oppdrag. Betenkelighetene har gitt seg utslag i en omfattende nyregulering av NRKs virksomhet.

Et annet element er at de digitale publikasjonene i seg selv, konkurrerer med de analoge. Det er ikke ukjent at mediebedriftene generelt sliter med å etablere fungerende forretningsmodeller for digitale publikasjoner. Det sier seg selv at prisene på produktene i et miljø hvor mange forventer at "alt er gratis" er avgjørende. En mva-sats på 25 % gjør det svært vanskelig å lansere selvfinansierende tjenester i konkurranse med de analoge som omfattes av en lavere mva-sats. Forskjellen utgjør således både et konkurranse- og utviklingsmessig hinder som det er vanskelig å se grunnlag for, gitt at innholdet som skapes og tilgjengeliggjøres er likeartet. Distribusjon av digitalt innhold på tvers av landegrensene tilsier at norskprodusert eller norsktilpasset innhold må konkurrere med de prisnivåer som finnes i utlandet. En rekke land det er naturlig å sammenligne seg med har innført eller beveger seg mot en lav mva-sats for digitalt innhold. En høy norsk mva-sats for tilsvarende innhold vil derfor være ugunstig.

Myndighetene må så langt mulig legge til rette for at medienes samfunnsoppdrag ivaretas av virksomheter som finansierer seg selv.

TV 2 er imidlertid innforstått med og støtter særlige statsstøtteordninger på medieområdet. Den brede norske avisflora har utvilsomt gitt svært viktige bidrag til at vi har et aktivt virkende demokrati og at det norske språk fortsatt er robust i en stadig mer internasjonalisert medie verden. Avisene gir plass til fordypning og bredde i det offentlige ordskiftet. Selv om de i dag utfordres av medier på digital plattform, er de fortsatt svært viktige. TV 2 støtter derfor en videreføring av støtteordningene slik flertallet i utvalget går inn for (flermedialitetsalternativet). Vi mener dette alternativet innebærer en god balanse mellom støtte til eksisterende "tradisjonelle" medier og stimulans til framvekst av nye tilbud.

En lavsats for mva er i dag gjennomført for andre aktører på medieområdet: NRK, kino og en del andre områder på kulturfeltet. Lavsats for aviser og tidsskrifter i digital form fremmes som et ønske fra store aktører i mediebransjen. Samtidig medfører den teknologiske utviklingen en sammensmelting av distribusjonsform og –uttrykk for de fleste medier.

TV 2 mener det er diskriminerende at en slik lav sats ikke også omfatter det kommersielle kringkastingsområdet. Konsekvensen av konvergensen er, som utvalget selv har understreket, at mediebedriftenes tilbud møter hverandre i den digitale verden. Det vil derfor være uforståelig og urimelig om en nå viderefører og utvider en lavsats ordning for andre medier og samtidig viderefører en høy sats for kringkasting.

Med vennlig hilsen
For TV 2 AS

Rune Indrøy
Komm.dir.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Rune Indrøy', is written over the typed name. The signature is fluid and cursive, with a large initial 'R' and a long, sweeping tail.